

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

26 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte: Timofti Vladimir,
judecători: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta și de către avocatul Crețu Adrian în numele inculpatului Dicusarî Andrei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Dicusarî Andrei XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în
XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.02.2017 - 14.06.2018;

Instanța de apel: 17.07.2018 - 12.12.2018;

Instanța de recurs: 22.02.2019 - 26.06.2019;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 iunie 2018, Dicusarî Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit.a) și c) Cod penal și i s-a aplicat pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 5 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că inculpatul Dicusarî Andrei, în luna februarie 2014, aflându-se pe teritoriul or.Timișoara, România, urmărind scopul îndemnării, înlesnirii practicării prostituției de către o altă persoană și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției, prin selectarea persoanelor care vor îndemna persoane pentru practicarea prostituției, iar în final obțineau avantaje materiale de pe urma practicării prostituției de către persoanele îndemnate. Astfel, Dicusarî Andrei, prin înțelegere prealabilă cu mai multe persoane, în perioada lunii februarie-martie 2014, a comis infracțiunea de proxenetism în privința cet. XXXXX și XXXXX în următoarele circumstanțe: în prima jumătate a lunii februarie 2014, Dicusarî

Andrei, aflându-se pe teritoriul României, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu XXXXX și alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, având intenția îndemnării persoanelor de gen feminin de pe teritoriul Republicii Moldova pentru practicarea prostituției, fiind în imposibilitate de a acționa de sine stătător, 1-a instigat pe XXXXX de a identifica contra remunerare persoane pentru îndemnarea acestora la practicarea prostituției pe teritoriul României. În continuare, la sfârșitul lunii februarie 2014, XXXXX, urmând a fi achitat pentru acțiunile sale cu suma de 500 Euro, împreună și prin înțelegere prealabilă cu acesta și alte persoane neidentificate, a îndemnat-o pe XXXXX și XXXXX de a se deplasa în România pentru a practica prostituția, trezindu-le interesul acestora pentru practicarea prostituției prin convingeri că vor fi bine plătite. Ulterior, XXXXX, acționând întru realizarea intențiilor infracționale, obținând consimțământul XXXXX și al XXXXX de a practica prostituția în or. Timișoara, România, 1-a informat despre acest fapt pe Dicusarî Andrei, apoi XXXXX, după obținerea consimțământului XXXXX și al XXXXX de a practica prostituția în or. Timișoara, România, le-a invitat pe acestea la domiciliul său din XXXXX unde prin intermediul rețelei globale „Internet”, cu utilizarea programului „Skype”, le-a făcut legătura cu Dicusarî Andrei. Tot atunci, Dicusarî Andrei, aflându-se în or. Timișoara, România, prin intermediul rețelei globale „Internet”, cu utilizarea programului „Skype”, le-a îndemnat repetat pe XXXXX și XXXXX de a se deplasa în România pentru a practica prostituția prin convingeri că vor fi bine plătite. La începutul lunii martie 2014, Dicusarî Andrei împreună și prin înțelegere prealabilă cu XXXXX și alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală a început să întreprindă acțiuni în vederea înlesnirii practicării prostituției de către XXXXX, manifestate prin suportarea cheltuielilor legate de perfectarea invitației necesare pentru obținerea vizei de intrare și ședere pe teritoriul României. Ca rezultat, cetățeanul României, XXXXX a perfectat pe numele ultimei invitația necesară în scopul obținerii vizei de intrare și ședere pe teritoriul României. În continuare, Dicusarî Andrei, tot la începutul lunii martie 2014, întru realizarea intențiilor infracționale de înlesnire a practicării prostituției de către XXXXX pe teritoriul României, prin organizarea plecării acesteia în țara de destinație, i-a transmis prin intermediul rutierei invitația din numele lui XXXXX, necesară pentru a fi prezentată la Ambasada României, copia pașaportului lui XXXXX și suma de 150 Euro cu scopul obținerii vizei de intrare și ședere pe teritoriul României. La 18.03.2014, după obținerea vizei de intrare și ședere pe teritoriul României de către XXXXX, Dicusarî Andrei, cu același scop de înlesnire a practicării prostituției de către aceasta pe teritoriul României prin organizarea plecării în țara de destinație, a instruit-o cu privire la modalitatea de deplasare în România și i-a transmis în acest scop bani în sumă de 50 Euro. La 23.03.2014, ajungând pe teritoriul or. Timișoara, România, XXXXX a fost întâlnită de către Dicusarî Andrei, a cazat-o într-un apartament din or. Timișoara, România. În continuare, Dicusarî Andrei, aflându-se la apartamentul menționat și acționând întru realizarea intențiilor infracționale de înlesnire a practicării prostituției de către XXXXX, i-a făcut

cunoștință ultimei cu o persoană neidentificată pe nume Vali, care întru realizarea intențiilor infracționale de înlesnire a practicării prostituției de către XXXXX, i-au închiriat apartamentul nr. XXXXX din zona XXXXX, scara XXXXX, or. XXXXX, unde aceasta urma să presteze servicii sexuale contra plată diferitor clienți selectați și care la rândul lor urmau să încaseze de la XXXXX jumătate din banii obținuți de pe urma practicării prostituției de către ultima, însă acțiunile acestora nu au fost duse până la capăt din motiv că XXXXX a fugit. Ulterior, în perioada lunii mai 2014, Dicusarî Andrei, aflându-se în or. Timișoara, România împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane nestabilite de organul de urmărire penală pe nume „Sergiu” și „Vali” și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, dorind în continuare realizarea intențiilor infracționale inițiate în luna februarie 2014 de înlesnire a practicării prostituției de către XXXXX, prin intermediul rețelei globale „Internet”, cu utilizarea programului „Skype”, repetat a îndemnat-o pe XXXXX de a se deplasa în România pentru a practica prostituția, prin convingeri că va fi bine plătită. În aceeași perioadă de timp, Dicusarî Andrei, împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane nestabilite de organul de urmărire penală pe nume „Sergiu” și „Vali” și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, obținând din nou consimțământul XXXXX de a practica prostituția pe teritoriul României, a început să întreprindă acțiuni în vederea înlesnirii practicării prostituției de către aceasta, manifestate prin suportarea cheltuielilor legate de perfectarea pașaportului biometric și organizarea transportării în țara de destinație. Ca rezultat, în prima jumătate a lunii mai 2014, persoana neidentificată pe nume „Sergiu”, acționând conform indicațiilor primite de la Dicusarî Andrei, împreună și prin înțelegere cu acesta și alte persoane, întru realizarea intențiilor infracționale, au înlesnit practicarea prostituției de către XXXXX, cazând-o temporar până la plecarea în țara de destinație într-un apartament nestabil din sect. Telecentru. În continuare, Dicusarî Andrei, întru realizarea intențiilor infracționale de înlesnire a practicării prostituției de către XXXXX pe teritoriul României, prin organizarea plecării acesteia în țara de destinație, acționând în continuare împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoanele nestabilite de organul de urmărire penală pe nume „Sergiu” și „Vali” și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, a transmis o sumă de bani pe numele persoanei nestabilite pe nume „Sergiu”, necesari perfectării pașaportului național pe numele XXXXX. După aceasta, persoana nestabilă pe nume „Sergiu”, care acționa în cadrul grupului criminal organizat și condus de către Dicusarî Andrei, împreună și prin înțelegere prealabilă cu acesta și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, primind de la Dicusarî Andrei bani în scopul realizării intențiilor infracționale, a înlesnit practicarea prostituției de către XXXXX pe teritoriul României, prin transmiterea către aceasta a banilor anterior primiți de la Dicusarî Andrei pentru perfectarea pașaportului național pe numele acesteia, necesar pentru deplasarea în țara de destinație. La 16.05.2014, după obținerea de către XXXXX a pașaportului național, Dicusarî Andrei, aflându-se pe teritoriul României, or.

Timișoara, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane cu același scop de înlesnire a practicării prostituției de către aceasta pe teritoriul României, prin organizarea plecării în țara de destinație, a instruit-o cu privire la modalitatea de deplasare în România și i-a transmis în scopul procurării biletului la autobusul cu ruta Chișinău - Timișoara, bani în sumă de 150 Euro. La 17.05.2014, ajungând pe teritoriul or. Timișoara, România, XXXXX a fost întâlnită de către Dicusarî Andrei și persoana nestabilă de organul de urmărire penală pe nume „Vali”, care acționau împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane și care au cazat-o timp de 4 zile într-un imobil nestabil din or. Timișoara, România. În continuare, persoana nestabilă de către organul de urmărire penală pe nume „Vali”, care acționa în cadrul grupului criminal organizat și condus de către Dicusarî Andrei, împreună și prin înțelegere prealabilă cu acesta și alte persoane nestabile de organul de urmărire penală, întru realizarea intențiilor infracționale, a cazat-o pe XXXXX într-un apartament din or. Timișoara, România, unde urmau să-i înlesnească practicarea prostituției prin identificarea localurilor și clienților pentru prestarea serviciilor sexuale contra plată.

Astfel, prin acțiunile sale, inculpatul Dicusarî Andrei a comis infracțiunea prevăzută de art. 220 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, după indicii calificativi – *proxenetism, adică îndemnarea la prostituție și înlesnirea practicării prostituției de către o altă persoană, acțiuni săvârșite asupra a două sau mai multor persoane și de două sau mai multe persoane.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror și de către avocatul Malanciuc Viorel.

3.1. Procurorul în Procuratura Anticorupție, Elena Cazacov, declarând apel a solicitat admiterea apelului și emiterea unei decizii, prin care inculpatul Dicusarî Andrei să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(3) Cod penal și să i se aplice pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 8 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, precum și a încasa de la inculpat în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 1 884,65 de lei, iar corpurile delictive să rămână anexate la dosar, invocând următoarele argumente:

- sentința primei instanțe este parțial neîntemeiată și anume în partea în care nu s-a stabilit existența grupului criminal organizat. Astfel, procurorul invocă faptul că persoanele implicate în comiterea acestei infracțiuni - Dicusarî Andrei, XXXXX, XXXXX, XXXXX și alte persoane nestabile de organul de urmărire penală, aveau un plan bine determinat, fiecare având rolul său în grup și contrar concluziilor primei instanțe, grupul criminal organizat se poate întruni și pentru comiterea unei singure infracțiuni. La fel, procurorul consideră că în temeiul prevederilor art. art.227 și 229 Cod de procedură penală, de la inculpatul Dicusarî Andrei urmează a fi încasate în beneficiul statului și cheltuielile de judecată în mărime de 1 884,65 de lei.

3.2. Avocatul Malanciuc Viorel în numele inculpatului Dicusarî Andrei, declarând apel a solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului,

admiterea cererii de apel și emiterea unei decizii, prin care inculpatul Dicusarî Andrei să fie achitat de învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(3) Cod penal, invocând următoarele argumente:

- emiterea sentinței a avut loc cu încălcări procesuale legate de modul de întocmire a procesului - verbal, de expedierea citațiilor. Cu referire la fondul cauzei, apelantul a invocat că nu au fost prezentate probe care să confirme vinovăția inculpatului, unele măsuri de investigație au fost efectuate în cadrul altor cauze penale, învinuirea nu este concretă, infracțiunea a fost provocată de către Ghețenreder Marina.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2018 a fost respins ca fiind depus peste termen apelul declarat de către avocatul Malanciuc Viorel în numele inculpatului Dicusarî Andrei, iar apelul declarat de procuror a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel cu referire la cererea de apel declarată de către avocatul Viorel Malanciuc în numele inculpatului Dicusarî Andrei a menționat că, sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru, examinată în prezenta cauză, a fost pronunțată la 14.06.2018, fapt confirmat prin procesul - verbal din aceeași dată.

Conform aceluiași proces - verbal, rezultă că, în ședința respectivă de judecată au fost prezenți procurorul Cazacov Elena și avocatul inculpatului Dicusarî Andrei, Viorel Malanciuc.

Ulterior, procurorul a declarat apel la data de 25.06.2018.

Totodată, avocatul Viorel Malanciuc a declarat apel la 16.10.2018, solicitând repunerea în termenul de apel. La fel, anterior depunerii cererii de apel, avocatul a înaintat două cereri primei instanțe - la 02.08.2018 și la 14.09.2018, prin care a solicitat să-i fie înmănată copia sentinței motivate integral, motivând totodată că în ziua ultimei ședințe de judecată nu i-a fost înmănată copia sentinței, deoarece imprimanta era defectată.

În acest context, instanța de apel a constatat că, deși în ședința de judecată a primei instanțe la care a fost pronunțată sentința contestată - 14.06.2018, avocatul Viorel Malanciuc a fost prezent, totuși acesta nu s-a interesat de soarta dosarului în care a figurat în calitate de apărător și a omis termenul de depunere a apelului.

Instanța de apel nu a neagat faptul că, în ziua pronunțării sentinței se putea întâmpla să nu funcționeze imprimanta judecătorului raportor, dar totuși în zilele imediat următoare situația s-a schimbat cu siguranță, fapt care nu a fost sesizat de către avocat, dar numai de către procuror, care a depus apelul în termenul prevăzut de lege, iar acesta tot nu a recepționat o copie a sentinței în ziua pronunțării, tot din cauza defecțiunii imprimantei.

Astfel, instanța de apel a conchis cu certitudine că, în termenul prevăzut de lege, avocatul Viorel Malanciuc nu a declarat apel în interesele inculpatului Dicusarî Andrei împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 14.06.2018, iar în cererea de apel formulată, precum și în ședința instanței de

apel, avocatul Viorel Malanciuc nu a invocat nici un motiv întemeiat care ar constitui temei pentru repunerea în termenul de apel, deși are obligația de a se interesa de soarta dosarului și că de la data pronunțării hotărârii începe a curge termenul de exercitare a căii de atac, indiferent dacă a recepționat sau nu copia sentinței motivate, caz în care putea depune un apel nemotivat, dar în cadrul celor 15 zile prevăzute de lege.

Totodată, cererile depuse de către avocat în adresa instanței de fond la 02.08.2018 și la 14.09.2018 privind eliberarea copiei sentinței motivate, nu pot fi calificate ca reprezentând o dovadă a conduitei neprofesioniste a angajaților instanței de judecată, așa cum avocatul vrea să se creadă, dar reprezintă o dovadă a faptului că avocatul nici copia sentinței nu a solicitat-o în termenul de declarare a apelului.

Astfel, reieșind din circumstanțele elucidate, instanța de apel a constatat cu certitudine că, avocatul Viorel Malanciuc a omis termenul de 15 zile de declarare a apelului împotriva sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 14.06.2018, deși a fost prezent în ședința de judecată din 14.06.2018 și cunoștea că trebuie să recepționeze copia sentinței nominalizate.

Astfel, dat fiind că, din materialele dosarului rezultă cu certitudine că, apelantul -avocatul Viorel Malanciuc a omis termenul de declarare a apelului împotriva sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 14.06.2018, având în vedere că instanța de apel nu a constatat că întârzierea termenului a fost determinată de motive întemeiate, iar în ședința instanței de apel nu au fost constatate circumstanțe noi, care ar constitui temei pentru repunerea în termen a apelului, instanța de apel a conchis de a respinge ca neîntemeiată cererea avocatului Viorel Malanciuc de repunere în termenul de declarare a apelului împotriva sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 14.06.2018.

Cu referire la cererea de apel declarată de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Elena Cazacov, instanța de apel a considerat corectă concluzia primei instanțe cu privire la încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Dicusarî Andrei în baza art.220 alin.(2) lit.a) și c) Cod penal, care s-a bazat pe următoarele circumstanțe și probe, după cum urmează: declarațiile martorilor XXXXX, XXXXX, XXXXX;

- procesul - verbal de recunoaștere (f. d. 20 – 21, vol. I);
- procesul - verbal de recunoaștere (f. d. 34 – 35, vol. I);
- denunțul ofițerului BITP „Centru” al CCTP, Victor Zait (f. d. 18, vol. I);
- denunțul ofițerului superior de urmărire penală PCE al SUP a CCTP al INI, Vlad Chioșa (f. d. 10, vol. I);
- procesul - verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie (f. d. 34 – 35, vol. I);
- procesul - verbal de examinare a obiectului (f. d.218, vol. I);
- procesul - verbal de examinare a obiectului (f. d. 36, vol. I);
- procesele - verbale privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor (f. d. 1 – 15, vol. II);
- procesul - verbal din 04.04.2014 (f. d. 66 – 83, vol. II);

- ordinul de eliberare a numerarului nr. 10155 din 19.03.2014 al BC „ComerțBank” SA, filiala nr. 3 Chișinău (f. d. 61, vol. II);
- procesul - verbal din 24.03.2014 cu privire la efectuarea măsurilor în cadrul dosarului penal nr.70/D/P/2014 (f. d. 84 – 86, vol. II);
- procesul - verbal din 07.04.2014 cu privire la efectuarea măsurilor în cadrul dosarului penal nr.70/D/P/2014 (f. d. 88 – 91, vol. II);
- procesul - verbal din 07.04.2014 cu privire la efectuarea măsurilor în cadrul dosarului penal nr.70/D/P/2014 (f. d.92 - 102, vol.II);
- procesul - verbal din 07.04.2014 cu privire la efectuarea măsurilor în cadrul dosarului penal nr.70/D/P/2014 (f. d.103 - 107, vol. II);
- procesul - verbal din 24.03.2014 cu privire la efectuarea măsurilor în cadrul dosarului penal nr. 70/D/P/ (f. d. 87, vol. II);
- procesul - verbal din 07.04.2014 cu privire la efectuarea măsurilor în cadrul dosarului penal nr. 70/D/P/2014 (f. d.108-109, vol. II);
- procesul — verbal din 12.05.2014 cu privire la efectuarea măsurilor în cadrul dosarului penal nr.70/D/P/2014.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că, în speță, nu este probată participarea cetățeanului României - XXXXX și cetățenilor Republicii Moldova – XXXXX, XXXXX în cadrul grupului criminal organizat, în rol de autori, înlesnind persoanele pentru practicarea prostituției într-un grup criminal organizat.

În acest context, instanța de apel a menționat că, pentru stabilirea existenței grupului criminal organizat, partea acuzării urma să indice când a fost format grupul până la săvârșirea infracțiunii, cum interacționau și cum își plănuiau acțiunile membrii grupului.

Fiecare persoană care intră în grupul criminal organizat nu este un simplu participant la acest grup, ci membru al grupului, indiferent de locul și funcțiile ce i-au fost încredințate în cadrul desfășurării planului de activitate criminală.

Astfel, prima instanță a conchis corect că nu se întrunește acest semn calificativ, acesta este formulat într-un mod abstract în învinuirea adusă inculpatului Dicusarî Andrei, fiind necesară excluderea lui.

În ceea ce privește pedeapsa care i-a fost aplicată inculpatului Dicusarî Andrei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit.a) și c) Cod penal, instanța de fond a ținut cont de prevederile art.art.6, 7, 61, 75 - 77 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, iar pedeapsa aplicată lui Dicusarî Andrei sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, va asigura realizarea scopului legii penale de corectare și reeducare a inculpatului.

Totodată, instanța de apel a reținut că, prin prisma prevederilor art.229 Cod de procedură penală, suma solicitată de către acuzatorul de stat nu constituie cheltuieli judiciare care pot fi puse în sarcina inculpatului Dicusarî Andrei, or, organul de urmărire penală a suportat cheltuieli pentru constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii pentru a stabili adevărul în cauză, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului și nu urmează a fi încasate din contul

inculpatului, or normele procesual -penale nu prevăd încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare care constituie cheltuieli necesare organului de urmărire penală pentru acumularea probatoriului în dosar.

6. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare procurorul și avocatul Crețu Adrian în numele inculpatului Dicusarî Andrei.

6.1. La 01 februarie 2019, în termen, declarând recurs ordinar procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de pct. 6) și 12) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- Instanța de apel distorsionat a tratat comentariile din literatura juridică de specialitate, la analiza agravantei săvârșirea infracțiunii de un grup criminal organizat, or, conform art. 46 din Codul penal, grupul criminal organizat este o reuniune stabilă de persoane care s-au organizat în prealabil pentru a comite una sau mai multe infracțiuni;

- partea acuzării a prezentat instanței de apel suficiente probe care confirmă existența în acțiunile inculpatului Dicusarî Andrei a agravantei privind săvârșirea infracțiunii încriminate de către un grup criminal organizat;

- rolul activ al inculpatului Dicusarî Andrei care a fost îndreptat în vederea îndemnării persoanelor pentru practicarea prostituției, iar în final membrii grupului criminal organizat, obțineau avantaje materiale, fapt constatat cu certitudine;

- la adoptarea deciziei de menținere a soluției de reîncadrare a acțiunilor inculpatului de la de la art. 220 alin.(3) Cod penal, la art. 220 alin.(2) lit.a), c) Cod penal, a repetat eroarea de drept admisă de către instanța de fond și nu a dat apreciere justă suportului probatoriu prezentat de către acuzare, astfel încât concluzia instanței de apel este inacceptabilă, deoarece probele acuzării au fost supuse unei minuțioase cercetări în ambele instanțe, făcându-se referire la declarațiile detaliate ale participanților la proces, iar în astfel de condiții, colegiului penal, îi rămânea doar să aprecieze aceste probe, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor;

- soluția instanței de apel, prin care a fost respins apelul procurorului referitor la neîncasarea cheltuielilor de judecată contravine normelor procesual penale în vigoare.

6.2. La 06 februarie 2019, în termen, declarând recurs ordinar avocatul Crețu Adrian în numele inculpatului Dicusarî Andrei, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de pct. 6) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- cererea de apel a fost depusă peste termen nu din motivul că apelantul și-a pierdut intereseul pentru a ataca sentința primei instanțe, dar din motivul că apărătorul inculpatului Dicusarî Andrei la data pronunțării sentinței nu a

primit-o, deoarece imprimanta era defectată, or, defectul imprimantei nu poate fi atribuit părții apărării ca fiind un dezinteres față de soarta dosarului în care a participat în calitate de apărător;

-prezența la pronunțarea sentinței din data de 14 iunie 2018 conform procesului-verbal, nu este echivalentul înmânării sentinței, iar avocatul nu putea să presupună când va fi reparată imprimanta, or, instanța de judecată era obligată să expedieze copia sentinței s-au să informeze apărarea despre existența sentinței redactate.

6.3. Avocatul Crețu Adrian în numele inculpatului Dicusarî Andrei a depus referință, prin care solicită respingerea recursului ca neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Potrivit conținutului recursurilor, recurenții invocă temei de drept pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

7.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta.

Colegiul reține că recurentul invocă ca temei pentru recurs pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Cu referire la argumentele recurentului prin care critică respingerea neîntemeiată de către instanțele de judecată inferioare a încasării cheltuielilor de judecată, adoptând în acest sens o decizie neargumentată, Colegiul penal conchide, că instanța de apel, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate

aspectele probele prezentate de părți, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ajungând corect la concluzia de a respinge apelul procurorului, cu menținerea sentinței fără modificări, prin care a fost respinsă solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpat a sumei de 1884, 65 lei, ce constituie cheltuieli pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, or, cheltuielile suportate de către organul de urmărire penală în speță nu sunt unele de natura de a impune cheltuieli neprogramate și neincluse în cheltuielile evidente suportate anume de către stat.

Astfel, art. 227 alin. (2) Cod penal stipulează, că cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Totodată, alin. (3) prevede, că cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art. 228 Cod de procedură penală (1) În modul prevăzut de legea procesuală penală, din sumele alocate de stat vor fi compensate următoarele cheltuieli judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă, asistenții procedurali, interpreți, traducători, experți, specialiști, reprezentanții legali ai părții vătămate, ai părții civile:

- 1) cheltuielile făcute în legătură cu prezentarea la citare în organul de urmărire penală și în instanță;
- 2) cheltuielile de cazare;
- 3) salariul mediu pentru toată perioada de participare în procesul penal;
- 4) cheltuielile de reparare, restabilire a obiectelor care au fost deteriorate în urma utilizării lor în cadrul acțiunilor procesuale la cererea organului de urmărire penală sau a instanței.

(2) Organele, întreprinderile, instituțiile și organizațiile de stat sunt obligate să păstreze salariul mediu pentru toată perioada de timp în care partea vătămată, reprezentantul ei legal, asistentul procedural, interpretul, traducătorul, specialistul, expertul, martorul au participat în procesul penal la citarea organului de urmărire penală sau a instanței.

(3) Expertului și specialistului li se recuperează, de asemenea, costul materialelor care le aparțin și care au fost utilizate pentru executarea însărcinării respective.

(4) Expertul, specialistul, interpretul, traducătorul au dreptul la recompensă pentru executarea obligațiilor, afară de cazurile când le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu.

(5) Cheltuielile suportate de persoanele menționate la alin.(1) vor fi recuperate la cererea acestora în baza unei hotărâri a organului de urmărire penală sau a instanței în mărimea stabilită de legislația în vigoare.

Prin urmare, suma de 1884, 65 lei este compusă din efectuarea acțiunilor de urmărire penală, or, aceste cheltuieli sunt puse pe seama statului prin intermediul organelor de resort care pornesc urmărirea penală și se compun din cheltuieli evidente și necesare în vederea constatării faptei infracționale, însă nu constituie cheltuieli suplimentare suportate de către organul de urmărire penală sau de către instanță, în legătură cu efectuarea urmăririi penale sau judecarea cauzei.

Așa dar, Colegiul penal atestă, că instanța de apel întemeiat a reținut, că aceste cheltuielile sunt suportate de către organul de urmărire penală, care și are atribuția de a administra probele în vederea probării/combaterii acuzației aduse, însă aceste cheltuieli nu sunt de natura de a pune pe seama statului costuri suplimentare, sau exagerate, iar cheltuielile pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, sunt evidente și necesare pentru a demonstra existența/lipsa bănuielii rezonabile privind comiterea infracțiunii.

Totodată, Colegiul penal atestă, că recurentul invocă în recurs chestiunea precum că, instanțele ierarhic inferioare neîntemeiat au reîncadrat acțiunile inculpatului de la art. 220 alin. (3) Cod penal la art. 220 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, prin urmare, Colegiul penal va supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul, când *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*.

La acest capitol, Colegiul penal reține că, argumentele date au constituit obiect de examinare în instanța de apel, și asupra acestora instanța s-a expus în mod întemeiat, așa cum este indicat în pct. 5 al prezentei decizii, dând o apreciere probelor conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar tuturor probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ajungând la o concluzie corectă privind calificarea infracțiunii săvârșite de către Dicusari Andrei în baza art. 220 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, concluzii pe care instanța de recurs și le însușește, iar în susținerea acestora va statua asupra următoarelor circumstanțe.

În acest sens, Colegiul lărgit menționează, că este întemeiată concluzia instanței de apel cu privire la faptul că, în speță nu este probată participarea cetățeanului României - XXXXX și cetățenilor Republicii Moldova - XXXXX, XXXXX în cadrul grupului criminal organizat, în rol de autori, înlesnind persoanele pentru participarea prostituției într-un grup criminal organizat, iar pentru stabilirea grupului criminal organizat, partea acuzării urma să indice când a fost format grupul până la săvârșirea infracțiunii, cum interacționau și cum își plănuiau acțiunile membrii grupului.

În acest sens, Colegiul penal lărgit subliniază, că *instanța de recurs la etapa judecării recursului ordinar nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atribuțiile exclusive ale instanțelor de fond și de apel.*

7.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Crețu Adrian în numele inculpatului Dicusarî Andrei.

Recurentul invocă în recursul declarat temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, indicând că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, considerând că instanța de apel incorect a ajuns la concluzia că apelul avocatului Malanciuc Viorel în numele inculpatului Dicusarî Andrei a fost depus peste termen.

Examinând argumentele recursului declarat, Colegiul penal constată că decizia instanței de apel este întemeiată și legală, deoarece la adoptarea deciziei supuse recursului, instanța de apel a respectat normele legale prescrise în art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează expres că termenul declarării apelului este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

Instanța de recurs reține că, potrivit materialelor cauzei și anume potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 14 iunie 2018 (f. d. 167 – 168, vol. III), sentința a fost pronunțată în prezența procurorului Cazacov Elena și a avocatului inculpatului Dicusarî Andrei, Malanciuc Viorel.

Ulterior, procurorul a declarat apel la data de 25 iunie 2018 (f. d. 186, vol. III), iar avocatul Malanciuc Viorel, a declarat apel la 16 octombrie 2018, solicitând repunerea în termen apelul (f. d. 18, vol. IV), motivând sub aspectul precum că, la data adoptării și pronunțării sentinței, instanța de fond din motive tehnice „defecțiunea imprimantei”, nu a înmânat copia sentinței participanților la proces.

În acest sens, instanța de recurs consideră întemeiată concluzia instanței de apel prin care s-a indicat că, deși în ședința de judecată a primei instanțe la care a fost pronunțată sentința contestată – 14 iunie 2018, avocatul Malanciuc Viorel a fost prezent, totuși acesta nu s-a interesat de soarta dosarului în care a figurat în calitate de apărător și a omis termenul de depunere a apelului, pe când acuzatorul de stat a depus apelul în termenul prevăzut de lege, iar acesta tot nu a recepționat o copie a sentinței în ziua pronunțării, la fel din motivul defecțiunii imprimantei.

Prin urmare, apelul declarat de către avocatul Malanciuc Viorel, este declarat peste termen, deoarece instanța de apel a constatat cu certitudine că avocatul a omis termenul de declarare a apelului.

În consecință, Colegiul constată că instanța de apel corect a decis respingerea apelului declarat de avocat ca fiind declarat peste termen, deoarece ultimul a participat la examinarea cauzei penale în prima instanță, fiind prezent

și la pronunțarea sentinței, fapt ce demonstrează că avocatul a cunoscut cu certitudine despre curgerea termenului de apel.

7.3. Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurenți prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursurile urmează a fi declarate inadmisibile ca fiind vădit neîntemeiate.

7.4. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta și de către avocatul Crețu Adrian în numele inculpatului Dicusarî Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Dicusarî Andrei XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **19 iulie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor